

Radost, tuga, nada

“Znate li zašto se Djelo toliko razvilo? Zato što su ga tretirali kao vreću pšenice; udarali su ga i ishabali. Ali sjeme je tako sićušno da ga nisu slomili. Naprotiv, raspršila su ga četiri vjetra...”

1.11.1946.

“Znate li zašto se Djelo toliko razvilo? Zato što su ga tretirali kao vreću pšenice; udarali su ga i ishabali. Ali sjeme je tako sićušno da ga nisu slomili. Naprotiv, raspršila su ga četiri vjetra...”

Od najranijih dana svoga apostolskog djelovanja sveti je Josemaría naglašavao dostojanstvo braka, snažno je isticao da se radi o božanskom pozivu i pozivu na svetost. Već je u Putu napisao: “Čudiš se kad ti kažem da imaš poziv za brak? Da, upravo to imaš – poziv. Preporuči se svetom Rafaelu da te do kraja vodi čista, kao Tobiju.”

A u Susretu s Kristom čitamo: “Kršćanski brak nije samo društvena institucija, a puno manje tek pravni lijek za ljudsku slabost. To je istinski nadnaravni poziv. Veliki sakrament u Kristu i u Crkvi, kaže sveti Pavao. U isto je vrijeme i trajni ugovor između muškarca i žene. Sviđalo se to nama ili ne, sakrament ženidbe kojeg je Krist ustanovio, ne može se razvrgnuti. To je trajni ugovor koji se posvećuje posredstvom Isusa Krista. On ispunja duše muža i žene i poziva ih da Ga slijede. On preobražava cijeli njihov bračni život u priliku za

Božju prisutnost na zemlji. Muž i žena pozvani su posvetiti svoj bračni život i posvetiti sebe kroz brak.”

Odatle proizlazi Očeva radost kada je otkrio način unutar kanonskog zakona da se oženjeni ljudi pridruže Opusu Dei. Najbrže što je mogao organizirao je duhovne vježbe u Molinovieju, nedaleko Madrida, za osobe koje su ovo čekale, kako bi se duhovno mogli pripremiti da postanu dio Opusa Dei.

Reakcija na nerazumijevanja

Osim radosti, bilo je i tuge. Točno kao posljedica dopuštenja za Opus Dei 1950., i usprkos javnom odobrenju Pia XII, pokrenuo se jako ozbiljan pokret protiv Djela i njegovog osnivača. Neke osobe – s velikim utjecajem u Kuriji – namjeravali su izbaciti osnivača iz Djela i odijeliti njegove sinove i kćeri te prouzročiti veliku štetu Crkvi.

Osnivač nije znao za ovu splektu. Ali instinktom oca i majke osjetio je da će se nešto vrlo štetno dogoditi njemu i Opusu Dei. Povjerio se svojoj djeci u Rimu, “Osjećam se kao slijepac koji se mora braniti, ali svojim štapom može jedino tući zrak: ne znam što se događa, ali nešto se sprema...”

Ne znajući kome bi se na zemlji mogao obratiti, kao i uvijek obratio se nebesima. Odlučio je poći na pokajničko hodočašće u svetište u Loreto, da Djelo posveti našoj Gospi. Uistinu je to bilo pokajničko hodočašće uslijed tropske vrućine i njegovog jasnog zdravstvenog stanja. Klečeći u Svetoj Kući nakon slavljenja sv. Mise, Mariji je povjerio Opus Dei, tražeći njezinu majčinsku zaštitu. Na povratku je ponovo zadobio svoj mir i vedrinu. Od tog trenutka često je ponavljao i druge ohrabrivao da ponavljaju ovu molitvicu Cor Mariae dulcissimum, iter para tutum!

(“Preslatko Srce Marijino, pripravi nam siguran put”).

Odgovor s neba nije se dugo čekao. Nekoliko mjeseci kasnije, milanski nadbiskup, kardinal Schuster (danas blaženi kardinal Schuster), koji je k srcu uzeo buđenje apostolata Opusa Dei u svom gradu, nazvao je oca Giovannija Udaonda.

“Kako vam je osnivač?”

“Jako je dobro!” odgovorio je nesvjestan da je rekao išta krivo.

“Ali kako nosi svoj križ? Zar ne mora nositi s teretom i neke posebne smetnje, vrlo težak križ?”

“Pa, u tom bi slučaju bio jako sretan jer, uvijek nas je poučavao da ako stojimo jako blizu Križa, stojimo jako blizu Isusa.”

“Reci mu da bude oprezan. Neka se sjeti svoga sunarodnjaka svetog

Josipa Calasanza, te svetog Alfonsa Liguorija... i neka krene!”

Loreto, 15.kolovoz 1951.

Upozorenje je bilo jasno. Oba su sveca podnijela teške progone. Osnivač je posjetio brojne važne prelate, ali činilo se da o tome nitko ništa ne zna. Konačno je pridobio kardinala Tedeschinija da odnese njegovo pismo direktno Piu XII. Papa ga je pročitao 18.ožujka 1952., i odmah zaustavio taj plan.

Sveti Josemaría će kasnije saznati tko je stajao iza te spletke. Ali nije to otkrio; nije želio da išta od toga dospije do njegovih kćeri i sinova, bojeći se da bi to moglo dovesti do manjka ljubavi. Samo je želio oprostiti. Bio je uvjeren da su te osobe, kao i drugi koji su ranije napadali Djelo, učinile to obsequium se putantes praestare Deum, “misleći da služe Bogu.” Bio je uvjeren da nekim ljudima nije bilo lako shvatiti

teološku i pastoralnu novinu Opusa Dei i da im se iz tog razloga mora dati povlastica sumnje čak i kada se loše ponašaju dok se suprostavljaju nečemu što su loše razumjeli ili što uopće nisu razumjeli. Ukratko, Djelo je nastavilo obranjeno, opraštajući svojim klevetnicima.

Mnogo godina kasnije povjerio je svojoj djeci: “Znate li zašto se Djelo toliko razvilo? Zato što je bilo tretirano kao vreća pšenice; tukli su ga i ishabali. Ali sjeme je toliko sićušno da ga nisu mogli slomiti. Upravo suprotno, raspršila su ga četiri vjetra; sletjela su gdje god je postojalo srce gladno i spremno za istinu. I sada imamo toliko poziva i vrlo smo velika obitelj te postoje milijuni duša što cijene i vole Djelo, jer u njemu vide znak Božje prisutnosti među ljudima, i prepoznaju neiscrpno bogatstvo njegovog milosrđa.” Slijedile su godine dobrovoljne odijeljenosti.

Osnivač je trebao upravljati širenjem Djela, vodeći “bitku formacije” svojih sinova i kćeri.

Pribjegavanje nadnaravnim sredstvima bila je stalno obilježje svetog Josemarije. Kao znak svoje postojane vjere u Boga u velikim i malim stvarima, želio je i u nekoliko drugih prilika osim ove prethodno navedene, posvetiti Opus Dei. Dana 14.svibnja 1951., kao rezultat nerazumijevanja među roditeljima u Rimu, odlučio je obitelji članova Djela posvetiti Svetoj nazaretskoj Obitelji.

“...O Isuse, naš ljubljani Učitelju,” piše tekst ove posvete, “koji si prilikom dolaska da prosvijetliš svijet svojim primjerom i učenjem, odabrao veći dio svojega života provesti poslušan Mariji i Josipu u skromnoj kući u Nazaretu, posvećujući obitelj – što svi kršćanski domovi trebaju oponašati; milosrdno

primi posvetu obitelji svoje djece u
Opusu Dei koju ti sada prinosimo.
Uzmi ih pod svoju zaštitu i brigu te ih
oblikuj prema uzvišenom uzoru
svoje Svete Obitelji.”

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/radost-
tuga-nada/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/radost-tuga-nada/) (7.08.2025.)